

§ 35.

Koncession, som meddeles i Henhold til § 33, skal indeholde Bestemmelse om, at Ministeriet for offentlige Arbejder skal godkende Takster for Befordring af Personer og Gods og for Brug af Landingspladser og andre Anlæg, som staaer til offentlig Benyttelse, og de af Koncessionshaveren udfærdigede Reglementer for Tjenesten og for Befordring af Personer og Gods.

Kapitel 9.**Om Erstatning for Skade.**

§ 36.

Sker der som Følge af et Luftfartøjs Benyttelse til Luftfart Skade paa Person eller Ting udenfor Fartøjet, er Ejeren henholdsvis den, for hvis Regning Luftfartøjet benyttes, forpligtet til at erstatte Skaden.

Erstatningspligten bortfalder, saafremt det oplyses, at den skadelidte selv ved Forsæt eller grov Uagtsomhed har hidført Skaden.

I Tilfælde af Skade paa Person, kan Erstatning kræves for Lidelse, Lyde og Vansir. Hvis den til Erstatning berettigede helt eller delvis har mistet sin Arbejdsevne, tilkommer der ham Erstatning for vedvarende Forringelse af Erhvervsevnen. Afgaar den skadelidte ved Døden som Følge af Ulykken, kan den, der ved Dødsfaldet har mistet en Forsørger, kræve Erstatning for det Tab, vedkommende kan antages at have lidt. Den, der har bekostet Begravelsen, kan fordre Udgifterne hertil erstatte, for saa vidt de ikke overstiger, hvad der efter afdødes Forhold er passende.

§ 37.

Regelen i § 36, 1ste Stykke, komme ikke til Anvendelse, naar det drejer sig om Skade, der foraarsages paa Person eller Ting, som befinder sig indenfor Omraadet af en godkendt Landingsplads.

Foraarsages Skaden paa Fartøj eller Ladning ved Sammenstød mellem Fartøjer, skal Forskrifterne i Sølovens §§ 220 og 221 komme til Anvendelse.

Sker der ved Sammenstød mellem to eller flere Fartøjer Skade, som det paa-hviler den, for hvis Regning Fartøjerne benyttes, hver for sig at erstatte efter Regelen i § 36, 1ste Stykke, hæfter de solidarisk. Domstolene afgør under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder, hvor stor en Del af den erlagte Erstatning hver af dem skal kunne tilbagefordre hos den eller de medansvarlige.

§ 38.

Ved Bestemmelserne i §§ 36 og 37 gøres ingen Indskrænkning i den Ret til at kræve Erstatning, som i øvrigt maatte følge af almindelige Retsregler.

§ 39.

Ejeren af et Fartøj, som agtes benyttet til Luftfart indenfor dansk Omraade i Henhold til § 4, jfr. § 3, eller § 15, skal — hvis Ejeren ikke er Staten — have tegnet og holde i Kraft Forsikring for Dækning af Erstatningskrav, som maatte opstaa